

Dato: 15. februar 2023
Kontor: Nordatlantkontoret
Sagsbeh: Astrid Boesen
Sagsnr.: 2022-490-0337
Dok.: 2459550

Forslag

til

Lov om ændring af retsplejelov for Grønland

(National Enhed for Særlig Kriminalitets kompetence for Grønland m.v.)

§ 1

I retsplejelov for Grønland, jf. lovbekendtgørelse nr. 1581 af 13. december 2016, som ændret senest ved lov nr. 572 af 10. maj 2022 foretages følgende ændringer:

1. Efter § 62 g indsættes:

»§ 62 h. National Enhed for Særlig Kriminalitet varetager for Grønland efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning af forbrydelser ved retterne i Grønland i sager, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter. Sager efter kriminallovens § 26 anses for omfattet af 1. pkt., medmindre sagen behandles af Politiets Efterretningstjeneste.

Stk. 2. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af stk. 1, og under hvilke betingelser efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning i stedet kan varetages af Grønlands Politi.

§ 62 i. Det operative samarbejde, som er oprettet i medfør af § 110 b, stk. 1, i den danske retsplejelov, til bekæmpelse af hvidvask og

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400
F +45 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8, fungerer ligeledes i Grønland.

Stk. 2. Tilsynsmyndigheder i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, samt told- og skattemyndigheder i Grønland deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1. National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end dem, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, kan deltage i det operative samarbejde. Advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, kan ikke deltage i det operative samarbejde.

Stk. 3. De myndigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, kan uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 4. Virksomheder og personer omfattet af § 1 i lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, kan uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning, og § 26 i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, som sat i kraft ved kongelig anordning, videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 5. Personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, er under ansvar efter kriminallovens §§ 50-54 forpligtet til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog stk. 7.

Stk. 6. Tavshedspligten i stk. 5 gælder også videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning, jf. dog stk. 7.

Stk. 7. Oplysninger omfattet af stk. 5 kan efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, inddrages i den modtagende

myndigheds sagsbehandling. Foreligger der samtykke, finder de regler, som i almindelighed gælder for den modtagende myndighed, og som i medfør af stk. 5 og 6 er fraveget, på ny anvendelse. Virksomheder eller personer, der i medfør af stk. 2 medvirker i det operative samarbejde, jf. stk. 1, kan efter samtykke fra den myndighed, som har afgivet oplysningerne, inddrage oplysninger omfattet af stk. 5 i deres indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Stk. 8. Justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 62 h.«

§ 2

Loven træder i kraft den [...].

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. National Enhed for Særlig Kriminalitet

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Organisatoriske bestemmelser om politi og anklagemyndighed

2.1.1.2. Behandlingen af de mest komplekse straffe- og kriminalsager i Danmark og Grønland

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2. Styrkelse af indsatsen mod hvidvask mv.

2.2.1. Operativt samarbejde mellem myndigheder og udvalgte virksomheder og personer om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering

2.2.1.1. Gældende ret

2.2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

2.2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2.1.3.1. Operativt samarbejde for Grønland

2.2.1.3.2. Myndigheders videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

2.2.1.3.3. Virksomheders og personers videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

2.2.1.3.4. Tavshedspligt for myndigheder

2.2.1.3.5. Tavshedspligt for virksomheder og personer

2.2.1.3.6. Bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om det operative samarbejdes behandling af andre sager end hvidvask og terrorfinansiering

3. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

7. Klimamæssige konsekvenser

8. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker i fællesskab med Naalakkersuisut at udvikle danske ansvarsområder i Grønland. Regeringen vil sammen med Grønland arbejde for, at de danske ansvarsområder følger standarden i Danmark med respekt for de særlige forhold og forskelle, der er mellem Danmark og Grønland. Dertil vil regeringen løbende prioritere, at lovgivning på danske ansvarsområder opdateres.

Med afsæt i aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 blev National Enhed for Særlig Kriminalitet etableret i Danmark ved lov nr. 2601 af 28. december 2021. Herved blev de mest specialiserede politi- og anklagerfaglige kompetencer i politiet og anklagemyndigheden forenet og samlet i én enhed. Samtidig blev der oprettet en ny statsadvokatur, Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet til bl.a. at føre tilsyn med enhedens komplekse straffesagsbehandling. National Enhed for Særlig Kriminalitet efterforsker og strafforfølger nogle af de mest ressourcetunge og komplekse sager, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Med afsæt i aftalen blev der endvidere som en integreret del af National Enhed for Særlig Kriminalitet oprettet et operativt samarbejde til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder. Samarbejdet består navnlig af politiet, tilsynsmyndigheder i henhold til lov om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme (hvidvaskloven for Danmark), jf. lovbekendtgørelse nr. 316 af 11. marts 2022, samt told- og skatteforvaltningen i Danmark. Herudover er der mulighed for, at visse virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven for Danmark, kan deltage i samarbejdet.

Med henblik på at sikre, at det grønlandske samfund betjenes på samme måde som i Danmark, er der behov for ændringer af retsplejelov for Grønland, således at National Enhed for Særlig Kriminalitet og det operative samarbejde kan fungere i Grønland med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger. Lovforslaget har således til formål at sikre, at National Enhed for Særlig Kriminalitet og det operative samarbejde får kompetence til og kan fungere i og for Grønland.

I tilknytning til lovforslaget har Justitsministeriet udarbejdet et udkast til kongelig anordning om ikrafttræden af relevante dele af lov om ændring af straffeloven, retsplejeloven, hvidvaskloven og forskellige andre love. Det omfatter visse konsekvensændringer i lov nr. 651 af 8. juni 2017 om forebyggende foranstaltninger mod hvidvask og finansiering af terrorisme, som sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 956 af 17. maj 2021, som ændret senest ved anordning nr. 2627 af 28. december 2021 (hvidvaskloven), samt etablering af en fast track-ordning for hvidvaskunderretninger til Hvidvasksekretariatet om større eller særligt mistænkelige transaktioner. Endvidere foreslås det at udstrække tavshedspligten vedrørende oplysninger, som hidrører fra underretninger efter hvidvasklovens § 26, til ansatte ved alle offentlige myndigheder.

2. Lovforslagets hovedpunkter

2.1. National Enhed for Særlig Kriminalitet

2.1.1. Gældende ret

2.1.1.1. Organisatoriske bestemmelser om politi og anklagemyndighed i Grønland

De centrale bestemmelser om politiets og anklagemyndighedens organisation og virksomhed for Grønland findes i kapitel 3 i retsplejelov for Grønland (§§ 61-62 g).

Ved lov nr. 572 af 10. maj 2022 gennemførtes den største reform af politiets og anklagemyndighedens forhold i Grønland i nyere tid, og i den forbindelse ligestilles Grønlands Politi med de øvrige politikredse i riget. Loven trådte i kraft den 1. juli 2022 med undtagelse af bestemmelserne i bl.a. retsplejelovens kapitel 3, som trådte i kraft den 1. januar 2023. Med loven fik en af de eksisterende regionale statsadvokater ansvaret for de opgaver, som statsadvokaterne varetager i forhold til de øvrige politikredse, men som i forhold til Grønlands Politi blev varetaget af Rigsadvokaten. Dette indebærer, at statsadvokaterne er en del af de offentlige anklagere i Grønland. Statsadvokaterne er underordnet Rigsadvokaten og overordnet politidirektøren i Grønland.

Statsadvokaten i København varetager forretningerne vedrørende Grønlands Politi, jf. bekendtgørelse nr. 1557 af 19. december 2022 for Grønland om fordeling af forretningerne mellem statsadvokaterne.

Grønlands Politi udgør en politikreds, der ledes af politidirektøren, jf. retsplejelovens § 62 b.

Det følger af retsplejelovens § 61, at de offentlige anklagere er Rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektøren samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af kriminalsager.

Det følger af § 61 h, stk. 1, at politidirektøren og de offentlige anklagere, der er ansat hos denne, og andre ansatte, der bemyndiges hertil, varetager udførelsen af kriminalsager ved kredsretterne, Retten i Grønland og Grønlands Landsret, jf. dog § 61 e, stk. 1, og § 61 g, stk. 2. Statsadvokaten kan i særlige tilfælde bestemme, at udførelsen af en kriminalsag skal varetages af statsadvokaten.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til retsplejelovens kapitel 3 i lovforslag nr. L 126 af 10. maj 2022, jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, L 126, side 15 ff. og 71 ff.

2.1.1.2. Behandlingen af de mest komplekse straffe- og kriminalsager i Danmark og Grønland

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet varetog frem til sin nedlæggelse de mest komplekse straffesager om økonomisk kriminalitet i Danmark.

Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet havde ikke kompetence i Grønland, og det var – og er fortsat – Grønlands Politi, der varetager disse sagstyper i Grønland.

Med aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 i Danmark blev det besluttet, at der som led i videreudviklingen af politiet og anklagemyndigheden skulle etableres en ny National Enhed for Særlig Kriminalitet, hvor de mest specialiserede politi- og anklagerfaglige kompetencer i politiet og anklagemyndigheden forenes og samles i én enhed. National Enhed for Særlig Kriminalitet blev etableret i Danmark med virkning fra den 1. januar 2022 ved lov nr. 2601 af 28. december 2021. National Enhed for Særlig Kriminalitet blev i den forbindelse ikke tillagt kompetence til at fungere i Grønland.

National Enhed for Særlig Kriminalitet er organisatorisk forankret på niveau med politikredsene i Danmark, og enheden er organiseret som politikreds med egen anklagemyndighed med kompetencer til håndtering af den landsdækkende og komplekse opgaveportefølje. Enheden efterforsker og strafforfølger nogle af de mest ressourcetunge og komplekse sager, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med

udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter. Derudover bistår enheden politikredsene i kredsens efterforskninger med specialiserede kriminaltekniske ydelser og særlige kompetencer mv. Det bemærkes i den sammenhæng, at National Enhed for Særlig Kriminalitet i dag kan bistå Grønlands Politi i kredsens efterforskninger.

Med afsæt i aftalen for politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 blev der i Danmark endvidere oprettet en ny statsadvokatur, Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet, som fører tilsyn med National Enhed for Særlig Kriminalitets komplekse straffesagsbehandling, fører legalitetskontrol, hjælper med styring og tilskæring af enhedens sager og fører ankesager for landsretterne, jf. dog § 101, stk. 3, i den danske retsplejelov.

Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet har således i et vist omfang overtaget nogle af de opgaver, der hidtil lå hos Statsadvokaten for Særlig Økonomisk og International Kriminalitet.

Henset til de kompetencer, der er samlet i National Enhed for Særlig Kriminalitet, og for at sikre størst mulig fleksibilitet ved anklagemyndighedens behandling af komplekse straffesager, har Rigsadvokaten i Danmark kompetence til at bemyndige National Enhed for Særlig Kriminalitet til i et nærmere bestemt omfang at varetage udførelsen af straffesager ved landsretterne i sager omfattet af enhedens område. Dette indebærer, at enheden har adgang til at føre visse ankesager i landsretterne i Danmark.

2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

Justitsministeriet finder, at National Enhed for Særlig Kriminalitet overordnet set bør varetage de opgaver i Grønland, som enheden varetager i Danmark. Formålet hermed er at sikre, at der også i Grønland sker en effektiv behandling af de helt særlige sager, som hører under enheden, og at det grønlandske samfund betjenes på samme niveau som i Danmark, hvad angår efterforskning og kriminalretlig forfølgning af de sagstyper, som hører under National Enhed for Særlig Kriminalitet.

Justitsministeriet finder endvidere, at der på grund af de grønlandske forhold bør være adgang til at overføre en konkret sag, der falder ind under National Enhed for Særlig Kriminalitets kompetence til behandling hos Grønlands Politi, hvis visse betingelser er opfyldt. Det gælder særligt i de tilfælde, hvor indsigt i lokale forhold er af særlig betydning.

2.1.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at retsplejelov for Grønland ændres således, at National Enhed for Særlig Kriminalitet får kompetence til at udføre opgaver i Grønland. Dette indebærer for Grønland, at National Enhed for Særlig Kriminalitet varetager efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning af forbrydelser ved retterne i Grønland i sager, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter. Dette gælder både for efterforskning, men også for varetagelsen af kriminalsager ved kredsretterne, Retten i Grønland og Grønlands Landsret. I dag varetages opgaven alene af Grønlands Politi.

Det foreslås endvidere, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område, og under hvilke betingelser efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning i stedet kan varetages af Grønlands Politi. Dette vil navnlig være tilfælde, hvor indsigt i de lokale forhold er af særlig betydning for en konkret sag, jf. nærmere bemærkningerne til § 62 h.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, (§ 62 h og § 62 i) samt bemærkningerne hertil.

2.2. Styrkelse af indsatsen mod hvidvask mv.

2.2.1. Det operative samarbejde til bekæmpelse af hvidvask, terrorfinansiering mv.

2.2.1.1. Gældende ret

2.2.1.1.1. Det operative samarbejde i Danmark

Med afsæt i aftalen om politiets og anklagemyndighedens økonomi 2021-2023 blev der ved lov nr. 2601 af 28. december 2021 – under ledelse af National Enhed for Særlig Kriminalitet – oprettet et operativt samarbejde i Danmark, hvor relevante myndigheder og udvalgte virksomheder og personer kan arbejde tæt sammen om at bekæmpe og forebygge alvorlig og kompleks hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af den danske retsplejelovs § 110 b, stk. 8. Med loven blev der i den forbindelse tilvejebragt et lovgrundlag, således at udvalgte virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven for Danmark kan videregive fortrolige oplysninger til og deltage i et operativt samarbejde om

bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering. Det fremgår af den danske retsplejelovs § 110 b, stk. 2, 1. pkt., at tilsynsmyndighederne i henhold til hvidvaskloven for Danmark samt told- og skatteforvaltningen i Danmark deltager i et operativt samarbejde.

Det operative samarbejde har således til formål at tilvejebringe et samarbejde, hvor myndighederne og de udvalgte virksomheder og personer omfattet af hvidvaskloven for Danmark hurtigere vil kunne identificere relevante og nødvendige oplysninger af betydning for bekæmpelse og forebyggelse af hvidvask og terrorfinansiering.

På den måde kan de udvalgte virksomheder og personer bibringe politiet et mere målrettet og kvalificeret efterretningsbillede til brug for efterforskning af hvidvask og terrorfinansiering og underliggende forbrydelser. Efterretningerne kan endvidere medvirke til, at igangværende kriminelle aktiviteter hurtigere opdages, standses og forfølges. Herved er der større sandsynlighed for, at udbyttet fra kriminelle aktiviteter beslaglægges. Efterretningerne kan yderligere medvirke til optrevling af kriminelle netværk, der f.eks. benytter sig af komplekse virksomhedskonstruktioner til hvidvask.

Herudover kan samarbejdet særligt styrke de finansielle virksomheders indsats med at forebygge hvidvask og terrorfinansiering, idet virksomhederne i højere grad kan advares mod mistænkelige forhold. De finansielle virksomheder har dermed mulighed for at tage deres forholdsregler, herunder eksempelvis skærpede kundekendskabsprocedurer og udvidet overvågning af kundens transaktioner.

Som led i samarbejdet er der fastsat en retlig ramme, som sikrer, at der i samarbejdet kan videregives oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, af betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering. Samtidig er der indført en særlig tavshedspligt for at sikre den nødvendige fortrolighed i samarbejdet, hvorefter personer, der deltager i samarbejdet, er forpligtet til under ansvar efter straffeloven at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet.

Det operative samarbejde blev ikke tillagt kompetence til at fungere i Grønland.

2.2.1.1.2. Grønlandske regler om udveksling af oplysninger

Forvaltningsloven gælder for rigsmyndighedernes videregivelse af oplysninger i Grønland, jf. lov nr. 571 af 19. december 1985, som ændret

ved lov nr. 347 af 6. juni 1991, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1188 af 27. december 1994 om ikrafttræden af forvaltningsloven i Grønland. Rigsmyndighedernes videregivelse af oplysninger er, når de er af fortrolig karakter, reguleret af forvaltningslovens § 28, stk. 2. Efter denne bestemmelse må videregivelse kun ske, når den, oplysningen vedrører, er afskåret fra at give samtykke, såfremt videregivelsen utvivlsomt sker til varetagelse af den pågældendes interesser. Derudover kan der efter forvaltningslovens § 28 a lovligt ske videregivelse af oplysninger til andre, herunder grønlandske myndigheder, hvis dette er nødvendigt af hensyn til det kriminalitetsforebyggende samarbejde.

Behandling, herunder videregivelse, af personoplysninger for rigsmyndighederne i Grønland og grønlandske myndigheder er i almindelighed reguleret af reglerne i lov om behandling af personoplysninger, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016 (persondataloven). Persondatalovens §§ 5-8 fastsætter grundlæggende principper og betingelser for videregivelse og anden behandling af personoplysninger. Endvidere fastsætter lovens kapitel 8-10 en række regler om rettigheder for de personer, oplysningerne vedrører. Det omfatter bl.a. som udgangspunkt en oplysningspligt (dvs. ret til information om, at der indsamles og videregives oplysninger om den pågældende), samt en ret til indsigt i oplysningerne.

I forhold til politiets behandling af personoplysninger på det retshåndhævende område forventes udkast til anordning om ikrafttræden for Grønland af lov om retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger forelagt for selvstyret på forårssamlingen 2023. Det sker med henblik på ikrafttrædelse med virkning fra den 1. juli 2023. Det bemærkes, at anordningen skal erstatte persondataloven på det kriminalretlige område. Det er hensigten, at anordningen indledningsvist alene skal finde anvendelse for politiets behandling af personoplysninger, men at justitsministeren skal kunne fastsætte et nærmere tidspunkt for, hvornår anordningen også får virkning for henholdsvis kriminalforsorgen og domstolene i Grønland. Hovedformålet med at sætte disse regler i kraft for Grønland er at sikre en bedre og mere tidssvarende regulering i Grønland, for så vidt angår retshåndhævende myndigheders behandling af personoplysninger. For så vidt angår behandlingsreglerne er der i vidt omfang tale om en videreførelse af gældende ret, der indføres dog enkelte yderligere principper om f.eks. tidsfrister for opbevaring af personoplysninger, ligesom reglerne vil medføre en udvidelse af rettighederne om bl.a. oplysningspligt, ret til indsigt og berigtigelse.

For grønlandske myndigheder er udveksling og anden behandling af oplysninger bl.a. reguleret i landstingslov nr. 8 af 13. juni 1994 om forvaltning og i kriminallov for Grønland. Der kan i den forbindelse henvises til landstingslovens kapitel 8 og kriminallovens §§ 50-54.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til §§ 110 a-110 b i lovforslag nr. L 14 af 6. oktober 2021 (den danske retsplejelov), jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, side 57ff.

2.2.1.2. Justitsministeriets overvejelser

I forlængelse af vedtagelsen af lov nr. 2601 af 28. december 2021 finder Justitsministeriet, at det operative samarbejde som led i bekæmpelsen af hvidvask og terrorfinansiering og andre kriminalitetsområder skal kunne fungere i Grønland i samme omfang, som det i dag er tilfældet i Danmark, med de ændringer som de grønlandske forhold tilsiger. Det skal herved sikres, at det grønlandske samfund i forhold til efterforskning og forfølgning af komplekse forbrydelser kan betjenes på samme måde som i Danmark.

2.2.1.3. Den foreslåede ordning

2.2.1.3.1. Operativt samarbejde for Grønland

Det foreslås i den grønlandske retsplejelov at indsætte en ny § 62 i, hvorefter det operative samarbejde, der er oprettet i Danmark under National Enhed for Særlig Kriminalitets ledelse, ligeledes fungerer for Grønland. Det forudsættes, at relevante danske og grønlandske aktører skal kunne deltage i samarbejdet, herunder grønlandske myndigheder og udvalgte private aktører omfattet af den grønlandske hvidvasklovgivning, når der behandles sager om grønlandske forhold.

På samme måde som i Danmark lægges der for Grønland op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, således at samarbejdet kan fungere på den mest hensigtsmæssige måde. Det indebærer, at National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte at nedsætte et operativt samarbejde specifikt i forhold til en konkret sag, et givet geografisk område eller nye risici og tendenser på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet eller andre kriminalitetsområder omfattet af samarbejdet i henhold til det foreslåede § 62 i, stk. 8.

Det forudsættes i den sammenhæng, at grønlandske told- og skattemyndigheder i Grønland kan deltage i det operative samarbejde, når der behandles sager om grønlandske forhold, ligesom andre relevante grønlandske og danske myndigheder kan deltage, hvis National Enhed for

Særlig Kriminalitet beslutter dette. Enheden kan endvidere beslutte, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven kan deltage i samarbejdet. På denne måde sikres det, at samtlige relevante aktører kan deltage i det operative samarbejde, når det har betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

2.2.1.3.2. Myndigheders videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

Som nævnt oven for skal det operative samarbejde ligeledes kunne fungere i Grønland. For at sikre klare regler på området foreslås det med det foreslåede § 62 i, stk. 3, at indsætte en bestemmelse om bl.a. relevante grønlandske myndigheders og rigsmyndigheders videregivelse af oplysninger til de øvrige deltagere i det operative samarbejde om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse medfører således, at medarbejdere i grønlandske myndigheder, der deltager i det operative samarbejde, kan udveksle oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, af betydning for opgaven med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Det bemærkes, at oplysninger ikke kan ikke deles af skatteforvaltningen eller af andre myndigheder i Danmark, hvis en sådan deling strider med bestemmelser om udveksling af oplysninger i skatteaftaler, som Danmark har indgået med andre jurisdiktioner og som er i kraft. Dette gælder eksempelvis bestemmelser om udveksling af oplysninger i Danmarks gældende dobbeltbeskatningsoverenskomster. Dette vil tilsvarende gøre sig gældende for grønlandske myndigheder, hvis det strider mod lignende skatteaftaler, som er indgået for Grønland.

For nærmere om forholdet til databeskyttelseslovgivningen henvises til lovforslagets pkt. 3 herom.

2.2.1.3.3. Virksomheders og personers videregivelse af oplysninger til det operative samarbejde

For at sikre et optimalt samarbejde mellem myndighederne og udvalgte grønlandske virksomheder og personer tilvejebringes med det foreslåede § 62 i, stk. 4, en lovhjemmel, der sikrer, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven, kan dele fortrolige oplysninger som led i samarbejdet.

Det fremgår heraf, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, som sat i kraft for Grønland ved kongelig anordning nr. 1252 af 15. september 2004 med senere ændringer, og § 26 i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, som sat i kraft ved kongelig anordning nr. 623 af 23. juni 2008, kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, hvis oplysninger kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder i medfør af stk. 8.

2.2.1.3.4. Tavshedspligt for myndigheder

Det fremgår endvidere af det foreslåede § 62 i, stk. 5, at personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 62 i, stk. 1, er forpligtet til under ansvar efter kriminallovens §§ 50-54 at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet.

Den foreslåede bestemmelse skal bl.a. sikre, at grønlandske myndigheder, der modtager oplysninger som led i det operative samarbejde, har tavshedspligt herom. Det gælder bl.a. oplysninger, som en deltagende grønlandsk myndighed måtte modtage fra andre myndigheder i samarbejdet. Det kan eksempelvis være oplysninger fra National Enhed for Særlig Kriminalitet, den grønlandske skattestyrelse, told- og skatteforvaltningen i Danmark og Spillemyndigheden. Det bemærkes, at danske myndigheder i medfør af den danske retsplejelovs § 110 b, stk. 5, under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e vil være forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i samarbejdet, herunder fortrolige oplysninger fra grønlandske myndigheder.

Det fremgår endvidere af den foreslåede bestemmelse i § 62 i, stk. 6, at tavshedspligten i § 62 i, stk. 5, også gælder videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning, jf. dog det foreslåede § 62 i, stk. 7. Dette drejer sig navnlig om forvaltningsretlige og databeskyttelsesretlige regler. For nærmere om forholdet til databeskyttelseslovgivningen henvises til pkt. 3 nedenfor.

Ordningen skal sikre den nødvendige fortrolighed omkring oplysningerne, der kan være af sensitiv og personhenførbart karakter eller omhandle enkelte virksomheders eller kunders forhold, og hvor fortrolighed som udgangspunkt vil være nødvendigt af hensyn til myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Det foreslåede § 62 i, stk. 7, 1. pkt., indeholder en undtagelse til tavshedspligten i stk. 5 og 6. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende myndigheds sagsbehandling.

Det foreslåede § 62 i, stk. 7, 2. pkt., medfører, at de pågældende tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven f.eks. vil kunne videregive oplysninger i henhold til § 56, stk. 3, § 63, stk. 3 og § 69, stk. 3, i samme lov, på baggrund af en konkret vurdering i forhold til den enkelte modtager, hvis den afgivende myndighed har givet samtykke hertil.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 (§ 62 i).

2.2.1.3.5. Tavshedspligt for virksomheder

I medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 2, 2. pkt., vil virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven, som nævnt ovenfor, dog kunne deltage i det operative samarbejde. Tavshedspligten i det foreslåede § 62 i, stk. 5, omfatter derfor også de virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven, der deltager i det operative samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 8. Tavshedspligten indebærer, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven, der modtager oplysninger gennem deltagelse i det operative samarbejde, er underlagt en absolut tavshedspligt for så vidt angår den umiddelbare behandling af oplysningerne.

Det bemærkes, at danske virksomheder og personer, der deltager i samarbejdet, i medfør af den danske retsplejelovs § 110 b, stk. 5, under ansvar efter straffelovens §§ 152-152 e vil være forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i samarbejdet, herunder fortrolige oplysninger som modtages fra grønlandske virksomheder, personer og myndigheder.

Bestemmelsen i det foreslåede § 62 i, stk. 6, fastslår desuden, at tavshedspligten også finder anvendelse i forhold til de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører. Dette indebærer, at oplysningerne er undtaget fra oplysningspligten og indsigtsretten efter de databeskyttelsesretlige regler. Der henvises til pkt. 3.1 og 3.2 i de almindelige bemærkninger.

Det følger af det foreslåede § 62 i, stk. 7, 3. pkt., at oplysninger omfattet af tavshedspligten i det foreslåede § 62 i, stk. 5, efter samtykke fra den

myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i virksomhedens eller personens indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 8.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2 (§ 62 i).

2.2.1.3.6. Bemyndigelse for justitsministeren til at fastsætte regler om det operative samarbejdes behandling af andre sager end hvidvask og terrorfinansiering

Det fremgår endvidere af det foreslåede § 62 i, stk. 8, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 62 h.

Bestemmelsen skal for Grønland sikre, at det operative samarbejde også kan anvendes i andre sammenhænge, hvor det måtte vise sig at være relevant for forebyggelsen eller bekæmpelsen af kriminalitet, der henhører under National Enhed for Særlig Kriminalitets område.

Justitsministeriet forventer i den forbindelse at udstede en bekendtgørelse i medfør af den foreslåede bemyndigelsesbestemmelse, hvorved der i det operative samarbejde bliver mulighed for at drøfte og dele oplysninger om mistænkelige forhold vedrørende fjernovergreb, der er karakteriseret ved, at internettet bruges til at bestille og livestream seksuelle overgreb på børn i udlandet.

Baggrunden for at udvide det operative samarbejde til også at omfatte sager om fjernovergreb på børn i udlandet er, at denne type kriminalitet er svær at opdage for politiet, da det oftest vil være afdækningen af transaktionen mellem bestilleren i Grønland og krænkeren i udlandet, der er afgørende for, om der iværksættes en efterforskning.

Der henvises i øvrigt til lovforslagets § 1, nr. 1, (§ 62 i) samt bemærkningerne hertil.

3. Forholdet til databeskyttelseslovgivningen

Behandling af personoplysninger for myndigheder i Danmark samt virksomheder og personer etableret i Danmark er i almindelighed reguleret af reglerne i databeskyttelsesforordningen og databeskyttelsesloven. Politiets og anklagemyndighedens behandling af personoplysninger til

retshåndhævelsesformål er derimod i almindelighed reguleret af reglerne i retshåndhævelsesloven.

Behandling af personoplysninger i Grønland er reguleret af reglerne i lov om behandling af personoplysninger, som sat i kraft for Grønland ved anordning nr. 1238 af 14. oktober 2016 (persondataloven).

Som anført oven for under pkt. 2.2.1.1.2 forventes anordning om ikrafttræden for Grønland af retshåndhævelsesloven forelagt ved forårssamlingen 2023. Anordningen vil have den virkning, at de kompetente myndigheders behandling af personoplysninger ikke længere er omfattet af persondataloven for Grønland, når behandlingen er omfattet af retshåndhævelseslovens anvendelsesområde.

Som anført ovenfor under pkt. 2.2.1.1.1 er der efter § 110 b, stk. 1, i den danske retsplejelov under ledelse af National Enhed for Særlig Kriminalitet oprettet et operativt samarbejde til bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering mv.

3.1. Nationale særregler for behandling af personoplysninger i Danmark

Efter § 110 b, stk. 3, i den danske retsplejelov kan myndigheder i det operative samarbejde uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i et operativt samarbejde, jf. samme bestemmelses stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering mv. Efter § 110 b, stk. 4, gælder det samme for virksomheder og personer uanset tavshedspligter fastsat i visse bestemmelser på det finansielle område mv.

Som det fremgår af forarbejderne til bestemmelserne, er de fastsat som nationale særregler inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, artikel 9, stk. 2, litra g, og artikel 10, 1. pkt. For politiets og anklagemyndighedens behandling af personoplysninger inden for det operative samarbejde, er bestemmelserne fastsat inden for rammerne af retshåndhævelseslovens § 9 og § 10, stk. 2.

Der henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 14 af 6. december 2021 (den danske retsplejelov), jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, side 44 ff.

Med den foreslåede bestemmelse i § 62 i lægges der op til at en udvide af det operative samarbejde til at kunne fungere i Grønland. Med de foreslåede bestemmelser i § 62 i, stk. 3 og 4, lægges der således bl.a. op til at udvide

den kreds af myndigheder, virksomheder og personer, som deltagende myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i samarbejdet – uanset tavshedspligt i anden lovgivning – kan videregive oplysninger til i forhold til de gældende bestemmelser i § 110 b, stk. 3 og 4, i den danske retsplejelov.

I det omfang udveksling af oplysninger i medfør af bestemmelserne i de foreslåede § 62 i, stk. 3 og 4, vil være omfattet af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, vurderes de – ligesom § 110 b, stk. 3 og 4, i den danske retsplejelov – at kunne fastsættes som nationale særregler inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 6, stk. 2 og 3, jf. artikel 6, stk. 1, litra e, artikel 9, stk. 2, litra g, og artikel 10, 1. pkt. For politiets og anklagemyndighedens behandling af personoplysninger inden for det operative samarbejde vurderes bestemmelserne at kunne fastsættes inden for rammerne af retshåndhævelseslovens § 9 og § 10, stk. 2.

Når der behandles personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser omfattet af anvendelsesområdet for databeskyttelsesforordningen og loven eller retshåndhævelsesloven, skal de øvrige bestemmelser heri, herunder de grundlæggende principper i forordningens artikel 5 og retshåndhævelseslovens § 4, iagttages.

Det er forventningen, at der som led i det operative samarbejde inden for det retshåndhævende område, jf. retshåndhævelseslovens § 1, kan blive behov for at udveksle personoplysninger mellem Danmark og Grønland. Det er Justitsministeriets vurdering, at der på nuværende tidspunkt i konkrete, enkeltstående tilfælde i nødvendigt omfang vil kunne videregives personoplysninger fra Danmark til grønlandske deltagere af det operative samarbejde med hjemmel i retshåndhævelseslovens § 35, stk. 1, nr. 4. På sigt bør hjemmelsgrundlaget til overførelse af personoplysninger i det operative samarbejde skulle findes i retshåndhævelseslovens § 34, stk. 1, nr. 2. I medfør af § 34, stk. 1, nr. 2, kan der ske overførsel, hvis den dataansvarlige har vurderet alle forhold i forbindelse med overførslen af personoplysninger og konkluderet, at der findes de fornødne garantier for beskyttelsen af personoplysninger samt underrettet Datatilsynet herom.

I det omfang behandlingen indebærer overførsel af personoplysninger fra Danmark til Grønland uden for det retshåndhævende område, jf. retshåndhævelseslovens § 1, vil dette skulle ske under iagttagelse af reglerne om tredjelandsoverførsler i databeskyttelsesforordningens kapitel V.

3.2. Begrænsning af den registreredes rettigheder i Danmark

Efter § 110 b, stk. 5 og 6, i den danske retsplejelov er personer, der deltager i det operative samarbejde, forpligtede til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet også ved videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysningerne vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning.

Som det fremgår af bemærkningerne til bestemmelserne, medfører det bl.a., at oplysningerne er undtaget fra oplysningspligten i databeskyttelsesforordningens artikel 14 og retshåndhævelseslovens § 13, stk. 2.

Bestemmelserne medfører ligeledes, at oplysningerne er undtaget fra retten til indsigt i databeskyttelsesforordningens artikel 15 og retshåndhævelseslovens § 15. Som det endvidere fremgår af bemærkningerne til § 110 b, stk. 5 og 6, i den danske retsplejelov, er disse begrænsninger i oplysningspligten og indsigtsretten fastsat inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, og artikel 23, stk. 1, og databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, samt retshåndhævelseslovens § 14 og § 16. Der henvises til pkt. 3 i de almindelige bemærkninger til lovforslag nr. L 14 af 6. december 2021 (den danske retsplejelov), jf. Folketingstidende 2021-22, tillæg A, side 44 ff. Med de foreslåede bestemmelser i § 62 i, stk. 5 og 6, i retsplejeloven, lægges der på tilsvarende vis op til, at personer, der deltager i det operative samarbejde efter det foreslåede § 62 i, stk. 1, forpligtes til at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet.

Bestemmelserne i det foreslåede § 62 i, stk. 5 og 6, vurderes – ligesom § 110 b, stk. 5 og 6, i den danske retsplejelov – i relevant omfang at kunne fastsættes inden for rammerne af databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 5, litra d, og artikel 23, stk. 1, og databeskyttelseslovens § 22, stk. 3, samt retshåndhævelseslovens § 14 og § 16.

3.3. Grønlandske regler om behandling af personoplysninger

Behandling af personoplysninger i Grønland efter de foreslåede bestemmelser skal ske under iagttagelse af de grundlæggende principper efter persondataloven.

De foreslåede bestemmelser i § 62 i, stk. 3 og 4, vurderes – ligesom § 110 b, stk. 5 og 6, i den danske retsplejelov – at udgøre hjemlerne for de

deltagende grønlandske myndigheders, virksomheders og personers behandling af personoplysninger i det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 62, i, stk. 1. De deltagende grønlandske myndigheder, virksomheder og personer vil således i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 62 i, stk. 5 og 6, kunne behandle personoplysninger (herunder følsomme personoplysninger, oplysninger om strafbare forhold og oplysninger om personnummer), uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning, når oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af den foreslåede bestemmelse i retsplejelovens § 62 i, stk. 8.

Persondatalovens kapitel 8-10 fastsætter en række regler om rettigheder for de personer, oplysningerne vedrører. Det omfatter bl.a. som udgangspunkt en oplysningspligt (dvs. ret til information om, at der indsamles og videregives oplysninger om den pågældende), samt at den registrerede person har ret til indsigt i personoplysningerne om vedkommende.

De foreslåede bestemmelser i § 62 i, stk. 5 og 6, om tavshedspligt for oplysninger modtaget i forbindelse med det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 62 i, stk. 1, medfører, at oplysningspligten efter persondatalovens §§ 28 og 29 samt indsigtsretten efter persondatalovens § 31 ikke finder anvendelse. De foreslåede bestemmelser udgør således en fravigelse fra persondataloven regler om oplysningspligt og indsigtsret for de oplysninger, der modtages i forbindelse med det operative samarbejde.

4. Konsekvenser for FN's verdensmål

Lovforslaget vurderes at kunne have en positiv betydning for opfyldelsen af delmål 16.4 i FN's verdensmål om væsentlig reducere af ulovlige penge- og våbenstrømme inden 2030 og styrkelse af indsatsen for inddrivelse og tilbagelevering af stjålne værdier og bekæmpelse af alle former for organiseret kriminalitet i Grønland.

5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Lovforslaget forventes at betyde merudgifter for Justitsministeriets myndigheder. De nærmere økonomiske konsekvenser afdækkes inden lovforslaget fremsættes for Folketinget.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget vurderes ikke at have økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget vurderes ikke at have administrative konsekvenser for borgerne.

8. Klimamæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have klimamæssige konsekvenser.

9. Miljø- og naturmæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljø- eller naturmæssige konsekvenser.

10. Forholdet til EU-retten

Se nærmere herom ovenfor under pkt. 3.1 og 3.2.

11. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et udkast til lovforslaget har i perioden fra den 9. januar 2023 til den 6. februar 2023 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Advokatsamfundet, Amnesty International, Avannaata Kommunia, Danske Advokater, Dansk IT, Datatilsynet, Den Danske Dommerforening, Det Kriminalpræventive Råd, Den Uafhængige Politiklagemyndighed, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, Forsvarerforeningen i Grønland, Foreningen af Advokater og Advokatfuldmægtige, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Offentlige Anklagere i Grønland, Foreningen af Statsadvokater, Finans Danmark, Fængselsforbundet, Grønlandske Advokater, Grønlands Landsret, Grønlands Politiforening, Grønlands Råd for Menneskerettigheder, Institut for Menneskerettigheder, Justitia, Kommune Qeqertalik, Kommuneqarfik Sermersooq, Kommune Kujalleq, Kredsdommerforeningen, Kriminalforsorgsforeningen, Kriminalpolitisk Forening (KRIM), Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforsvareren for Grønland, Nunatsinni Advokatit, PiSiu (Det

Grønlandske Kriminalpræventive Råd), Politiforbundet i Danmark, Politiklagenævnet i Grønland, Retspolitisk Forening, Retten i Grønland, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Rådet for Digital Sikkerhed, Østre Landsret, Venstre Landsret og Qeqqata Kommunia.

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget forventes at betyde merudgifter for Justitsministeriets myndigheder. De nærmere økonomiske konsekvenser afdækkes inden lovforslaget fremsættes for Folketinget.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Klimamæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Miljø- og naturmæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.	
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Til § 62 h

Det følger af retsplejelovens § 62 b, stk. 1, 1. pkt., at Grønland udgør én politikreds. Justitsministeren er politiets øverste foresatte og udøver sine beføjelser gennem rigspolitchefen og politidirektørerne, jf. retsplejelovens § 62, 1. pkt. Rigspolitchefen har ansvar for politiets virksomhed i Grønland og fører tilsyn med politidirektøren, jf. retsplejelovens § 62 a, stk. 1.

Justitsministeren er de offentlige anklagere overordnet og fører tilsyn med disse, jf. retsplejelovens § 61 c, stk. 1.

Det følger af retsplejelovens § 61, at de offentlige anklagere er rigsadvokaten, statsadvokaterne, politidirektøren samt de personer, der er antaget til bistand for disse ved den retlige behandling af kriminalsager.

Rigsadvokaten varetager udførelsen af kriminalsager ved Højesteret og virker ved Den Særlige Klageret, jf. retsplejelovens § 61 d, stk. 1. Politidirektøren og de offentlige anklagere, der er ansat hos denne, og andre ansatte, der bemyndiges hertil, varetager udførelsen af kriminalsager ved kredsretterne, Retten i Grønland og Grønlands Landsret. Rigsadvokaten kan dog bestemme, at statsadvokaterne inden for et nærmere afgrænset sagsområde indtil videre skal varetage udførelsen af disse kriminalsager, jf. § 61 e, stk. 1.

De nærmere regler om politiets og anklagemyndighedens opgavevaretagelse og organisatoriske struktur findes bl.a. i retsplejelovens kapitel 3.

Det fremgår af det foreslåede § 62 h, stk. 1, 1. pkt., at National Enhed for Særlig Kriminalitet, jf. den danske retsplejelovs § 110 a, stk. 1, skal varetage for Grønland efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning af forbrydelser ved retterne i Grønland, hvor der er grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, indebærer komplekst samarbejde med udenlandske retshåndhævende myndigheder, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Med den foreslåede bestemmelse får National Enhed for Særlig Kriminalitet kompetence til at udføre opgaver i Grønland, som enheden i dag har kompetence til i Danmark.

I den forbindelse fremgår det af det foreslåede § 62 h, stk. 1, 2. pkt., at sager efter kriminallovens § 26 om krænkelse af rigets internationale forpligtelser anses for omfattet af 1. pkt., medmindre sagen behandles af Politiets Efterretningstjeneste. Dermed kommer det til eksplicit at fremgå af bestemmelsen, at National Enhed for Særlig Kriminalitet er enekompetent til at behandle denne type sager, medmindre sagen behandles af Politiets Efterretningstjeneste.

Det vil endvidere medføre, at enheden også i Grønland vil kunne varetage sager om overtrædelse af kriminallovens § 26, grove internationale kriminalsager, herunder navnlig sager om folkedrab, forbrydelser mod menneskeheden, krigsforbrydelser og andre alvorlige forbrydelser begået i udlandet, hvor efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning som følge af sagens kompleksitet og internationale aspekt forudsætter en særlig viden om og indsigt i forholdene i udlandet og forudsætter, at der etableres et samarbejde med myndigheder i andre lande, internationale institutioner, organisationer mv.

National Enhed for Særlig Kriminalitet kommer derfor i et vist omfang til i Grønland at varetage forretningerne vedrørende komplekse kriminalitetsområder som f.eks. bandekriminalitet, organiseret narkotikahandel og -smugling, ulovlig våbenhandel, hvidvask, organiseret skatteunddragelse samt organiseret menneskehandel og menneskesmugling.

Endvidere foreslås det i § 62 h, stk. 2, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke kriminalitetsområder der er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område i Grønland, og under hvilke betingelser efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning i stedet kan varetages af Grønlands Politi.

Der lægges i den forbindelse op til, at National Enhed for Særlig Kriminalitet også for Grønland bl.a. skal varetage efterforskningen og den kriminalretlige forfølgning af sager om overtrædelse af visse formueforbrydelser efter kriminallovens §§ 104-111, §§ 113-116 eller af lovgivning, der regulerer erhvervslivets eller de finansielle markeders forhold, når der kan være grund til at antage, at overtrædelsen har et særligt betydeligt omfang, er et led i organiseret kriminalitet, er udført ved anvendelse af særegne metoder eller på anden måde er af særlig kvalificeret karakter.

Der lægges med det foreslåede § 62 h, stk. 2, op til en fleksibel ordning, hvor justitsministeren inden for rammerne af § 62 h, stk. 1, kan fastsætte de kriminalitetsområder, som National Enhed for Særlig Kriminalitet skal varetage. Det forudsættes i den forbindelse, at justitsministeren kan bemyndige rigspolitechefen til efter drøftelse med rigsadvokaten at fastsætte den nærmere fordeling mellem National Enhed for Særlig Kriminalitet og Grønlands Politi. Opstår der tvivl om, hvorvidt en konkret sag henhører under enheden, forudsættes det, at spørgsmålet afgøres af Statsadvokaten for Særlig Kriminalitet.

Dette berører ikke den adgang, som statsadvokaterne i øvrigt har til at overføre en konkret sag fra politidirektøren i Grønland til en politidirektør for en dansk politikreds efter retsplejelovens § 61 h, stk. 3, hvis der eksempelvis er tilfælde af inhabilitet hos enheden eller i bestemte typer af sager, hvor der af efterforskningsmæssige grunde kan være behov for, at en politikreds efterforsker kriminelle aktiviteter, der omfatter flere kredse. I sådanne tilfælde kan det være hensigtsmæssigt, at sagerne afsluttes af den samme politidirektør.

Der lægges endvidere med det foreslåede § 62 h, stk. 2, op til, at justitsministeren kan fastsætte regler om, at en sag, der falder ind under National Enhed for Særlig Kriminalitets kompetence, under visse betingelser kan overføres til Grønlands Politi.

I den forbindelse lægges der for det første bl.a. op til at fastsætte som en betingelse for tilbageførsel af en konkret sag, der ellers ville være omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets kompetence, at indsigt i de lokale forhold er af særlig betydning.

For det andet lægges der op til at fastsætte som en betingelse, at behandlingen af den konkrete sag ved Grønlands Politi ikke kan antages at påvirke de øvrige dele af rigsførelsesskabet i nævneværdig grad, herunder tilfælde omfattet af § 61 h, stk. 3.

For det tredje lægges der op til at fastsætte som betingelse, at der indgås individuel aftale om tilbageførsel af sagen mellem Grønlands Politi og National Enhed for Særlig Kriminalitet. Af hensyn til dokumentations- og kontrolkrav vil denne aftale skulle foreligge på skrift.

Hvis en konkret sag i henhold hertil er tilbageført til Grønlands Politi, forudsættes det endvidere, at National Enhed for Særlig Kriminalitet efter de hidtil gældende regler kan bistå Grønlands Politi i kredsens efterforskninger. Det bemærkes i den sammenhæng, at det forudsættes, at Grønlands Politi ligeledes kan bistå National Enhed for Særlig Kriminalitet i de sager, hvor det er National Enhed for Særlig Kriminalitet, der har kompetencen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 62 i

Efter § 110 b i den danske retsplejelov er der oprettet et operativt samarbejde, hvor tilsynsmyndigheder i henhold til hvidvaskloven for Danmark samt told- og skatteforvaltningen i Danmark deltager.

Med lovforslagets § 1, nr. 2, i retsplejeloven, foreslås det bl.a. at indsætte en ny § 62 i, svarende til § 110 b i den danske retsplejelov med de ændringer, som de grønlandske forhold tilsiger.

Det fremgår af det foreslåede § 62 i, *stk. 1*, at det operative samarbejde, jf. den danske retsplejels § 110 b, *stk. 1*, ligeledes fungerer i Grønland.

De myndigheder, virksomheder samt personer, der allerede deltager i det operative samarbejde i kraft af den danske retsplejelov, kan således som følge heraf også deltage om grønlandske forhold med grønlandske aktører.

Herved sikres det, at relevante myndigheder og udvalgte virksomheder og personer kan arbejde tæt sammen om at bekæmpe og forebygge hvidvask og andre kriminalitetsområder omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område på samme måde som i Danmark. Det fremgår endvidere af det foreslåede § 62 i, *stk. 2, 1. pkt.*, at tilsynsmyndighederne i Grønland i henhold til hvidvaskloven, samt told- og skattemyndigheder i Grønland deltager i det operative samarbejde.

Det fremgår af det foreslåede § 62 i, *stk. 2, 2. pkt.*, at National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte, at andre myndigheder end de, der er nævnt i 1. pkt., og virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven, kan deltage i det operative samarbejde, jf. *stk. 1*.

Det forudsættes i den forbindelse, at deltagelse af den pågældende myndighed, virksomhed eller person har betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 8.

Af hensyn til grundlæggende principper om fortrolighedsforholdet mellem advokat og klient og klienternes retssikkerhed i øvrigt fremgår det af det foreslåede § 62 i, stk. 2, 3. pkt., at advokater, jf. § 1, stk. 1, nr. 14, i hvidvaskloven, ikke kan deltage i det operative samarbejde uanset bestemmelsens stk. 2, 2. pkt.

Med bestemmelsen i § 62 i, stk. 2, lægges der, i overensstemmelse med § 110 b, stk. 2, i den danske retsplejelov, op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor National Enhed for Særlig Kriminalitet kan beslutte at nedsætte et operativt samarbejde specifikt i forhold til en konkret sag, et givent geografisk område eller nye risici og tendenser på hvidvask- og terrorfinansieringsområdet eller andre kriminalitetsområder omfattet af samarbejdet i henhold til det foreslåede § 62 i, stk. 8. Deltagerkredsen kan derfor variere fra møde til møde alt efter enhedens skøn. Det er således ikke en forudsætning, at en given myndighed, virksomhed eller person automatisk deltager i det operative samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden, virksomheden eller personen.

For at sikre klare regler på området foreslås det at indsætte en bestemmelse om myndighedernes videregivelse af oplysninger til de øvrige myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde vedrørende Grønland om bekæmpelse af hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 8.

Det fremgår derfor af det foreslåede § 62 i, stk. 3, at de myndigheder, der er nævnt i stk. 1 og 2, uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning, kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i samarbejdet, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede stk. 8.

Den foreslåede bestemmelse medfører, at grønlandske myndigheder og rigsmyndigheder, der deltager i det operative samarbejde – uanset tavshedspligt fastsat i anden lovgivning, herunder Inatsisartutlovgivning – kan udveksle oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, af betydning for opgaven med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering.

Udveksling af oplysninger mellem myndigheder, jf. § 62 i, stk. 3, kan ske på tværs af samtlige deltagende myndigheder.

Videregivelse af oplysninger efter det foreslåede stk. 3 vil f.eks. kunne ske på møder i det operative samarbejde.

Som grundlag for vurderingen af, om en oplysning kan have betydning for en myndigheds opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering, vil det bl.a. kunne indgå, om oplysningen vil kunne danne grundlag for en underretning efter hvidvasklovens § 26 og § 28, eller om Spillemyndigheden eller told- og skattemyndighederne i Grønland har fået en underretning fra en samarbejdspartner, f.eks. om et bestyrelsesmedlem eller en direktør, som også ejer andre virksomheder, der er omfattet af hvidvaskloven, og hvor en anden myndighed fører tilsyn efter hvidvasklovens bestemmelser.

Videregivelse efter stk. 3 vil forudsætte, at oplysningerne kan have betydning for myndighedernes opgave med at forebygge og bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af stk. 8.

Med bestemmelsen er det vurderet, at hvis en myndighed er med i samarbejdet, er den pågældende myndighed allerede af den grund en relevant og legitim modtager af oplysningerne. Spillemyndigheden og told- og skattemyndighederne i Grønland vil eksempelvis ikke skulle foretage en konkret vurdering af, om der vil være hjemmel til at videregive oplysninger af egen drift til alle de i samarbejdet deltagende myndigheder. Myndighederne vil således alene skulle vurdere, om oplysningerne er omfattet af bestemmelsen i § 62 i, stk. 3. Det vil ikke i praksis være en forudsætning for videregivelse af oplysninger omfattet af den særlige tavshedspligt, at der foreligger en konkret mistanke om en lovovertrædelse, og at videregivelse må forventes at kunne medvirke til, at lovovertrædelsen konstateres, eller at der foreligger andre lovbestemmelser, der giver andre myndigheder hjemmel til at indhente fortrolige oplysninger.

I det omfang videregivelse af oplysninger i medfør af den foreslåede bestemmelse indebærer overførsel af personoplysninger fra Danmark til Grønland, vil dette endvidere skulle ske under iagttagelse af reglerne om tredjelandsoverførsler i databeskyttelsesforordningens kapitel V eller retshåndhævelseslovens afsnit VII. Der henvises til lovforslagets pkt. 3.1. For at sikre et optimalt samarbejde mellem myndighederne og de udvalgte virksomheder og personer tilvejebringes en lovhjemmel, der sikrer, at

virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven kan dele oplysninger som led i samarbejdet.

Det foreslås derfor i § 62 i, *stk. 4*, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven uanset § 117, stk. 1, i lov om finansiel virksomhed, og § 26 i lov om statsautoriserede og registrerede revisorer, kan videregive oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 62 i, stk. 1, hvis oplysningerne kan have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede stk. 8.

Det foreslåede vil medføre, at virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven, vil kunne videregive fortrolige oplysninger til myndigheder, virksomheder og personer, der deltager i samarbejdet. Det er en betingelse herfor, at videregivelsen af oplysningerne skal have betydning for opgaven med at forebygge eller bekæmpe hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede stk. 8.

Det foreslås endvidere i § 62 i, *stk. 5*, at personer, der deltager i det operative samarbejde, jf. stk. 1, er forpligtet til under ansvar efter kriminallovens §§ 50-54 at hemmeligholde oplysninger, som modtages i forbindelse med samarbejdet, jf. dog det foreslåede § 62 i, stk. 7.

For så vidt angår oplysninger, der allerede er offentligt tilgængelige eller ikke i sig selv er fortrolige, vil det foreslåede indebære, at deltagerne i det operative samarbejde vil være underlagt tavshedspligt om det forhold, at der er sket en behandling af de pågældende oplysninger som led i samarbejdet.

Den foreslåede bestemmelse vil udgøre en særlig tavshedsforskrift i forhold til oplysninger, der deles i forbindelse med det operative samarbejde, og indebærer, at oplysningerne som udgangspunkt ikke må videregives, jf. dog det foreslåede § 62 i, stk. 7. For myndigheder vil dette også gælde inden for myndighedens egen koncern eller organisation.

Det foreslåede vil også medføre, at der som hovedregel ikke kan ske videregivelse efter § 56, stk. 3, § 63 stk. 3, og § 69 stk. 3, i hvidvaskloven. Den særlige tavshedsforskrift vil bl.a. indebære en begrænsning i retten til aktindsigt i sådanne oplysninger efter § 14 i lov om offentlighed i forvaltning. Den særlige tavshedsforskrift vil herudover indebære begrænsninger i adgangen til at anvende og videregive de oplysninger, der er omfattet af tavshedspligten i det foreslåede § 62 i, stk. 5, i forhold til

oplysninger, der er omfattet af den almindelige tavshedspligt, jf. § 27 i forvaltningsloven.

Tavshedspligten i det foreslåede § 62 i, stk. 5, vil også omfatte de virksomheder og personer omfattet af § 1 i hvidvaskloven, der deltager i det operative samarbejde om hvidvask og terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 8.

Tavshedspligten vil indebære, at de pågældende virksomheder og personer er underlagt en absolut tavshedspligt for så vidt angår den umiddelbare behandling af oplysningerne, de modtager gennem deltagelse i det operative samarbejde. Tavshedspligten vil således omfatte den helt umiddelbare deling og anvendelse af oplysninger, som finder sted under og i direkte tilknytning til arbejdet i det operative samarbejde. Det indebærer navnlig, at de udvalgte virksomheder og personer ikke bilateralt må dele oplysninger mellem sig uden for egentlige møder i samarbejdet. Det vil endvidere indebære, at virksomhederne og personerne som udgangspunkt ikke kan dele oplysninger inden for virksomhedens eller personens egen organisation eller koncern, jf. dog det foreslåede § 62 i, stk. 7, 3. pkt.

Det følger af det foreslåede § 62 i, *stk. 6*, at tavshedspligten i § 62 i, stk. 5, også gælder videregivelse til den fysiske eller juridiske person, som oplysninger vedrører, uanset en eventuel retlig forpligtelse til at videregive oplysningerne til den pågældende i henhold til anden lovgivning, jf. dog det foreslåede § 62 i, stk. 7. Dette drejer sig navnlig om forvaltningsretlige og databeskyttelsesretlige regler.

Bestemmelsen fastslår således, at tavshedspligten også vil finde anvendelse over for de personer og virksomheder, som oplysningerne vedrører. Herved fraviges bl.a. bestemmelserne i forvaltningsloven om partsaktindsigt, jf. § 9, om partshøring, jf. § 19 og om begrundelsespligt, jf. § 24.

De foreslåede bestemmelser i § 62 i, stk. 5 og 6, om tavshedspligt vil endvidere medføre, at oplysningspligten efter §§ 28 og 29 samt indsigt retten efter § 31 i persondataloven ikke finder anvendelse, for så vidt angår de oplysninger, de pågældende myndigheder, virksomheder og personer modtager i forbindelse med deltagelse i det operative samarbejde.

I det omfang udveksling af personoplysninger i medfør af de foreslåede bestemmelser i § 62 i, stk. 3 og 4, er omfattet af databeskyttelsesforordningens anvendelsesområde, gælder det samme for oplysningspligten efter databeskyttelsesforordningens artikel 14, stk. 1-4,

og indsigtsretten efter databeskyttelsesforordningens artikel 15, stk. 1, jf. nærmere herom ovenfor under pkt. 3.2.

Er sådanne behandlinger omfattet af retshåndhævelsesloven medfører bestemmelserne, at oplysningspligten i retshåndhævelseslovens § 13 ikke vil finde anvendelse, jf. retshåndhævelseslovens § 14, stk. 1, nr. 2. Desuden vil sådanne oplysninger i medfør af retshåndhævelseslovens § 16, jf. § 14, stk. 1, nr. 2, kunne undtages fra indsigtsretten efter retshåndhævelseslovens § 15.

Det foreslåede § 62 i, *stk. 7, 1. pkt.*, indeholder en undtagelse til tavshedspligten i det foreslåede § 62 i, stk. 5 og 6. Bestemmelsen indebærer, at oplysninger omfattet af tavshedspligten i stk. 5 efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i den modtagende grønlandske myndigheds sagsbehandling. Herefter vil tavshedspligten efter bestemmelsens stk. 5 og 6 ikke længere finde anvendelse for de pågældende oplysninger, og den videre behandling af oplysningerne vil i stedet være omfattet af de almindelige regler, der gælder for den modtagende myndighed. Endvidere vil de fravigelser af forvaltningsprocessuelle rettigheder, som den særlige tavshedsforskrift indebærer, ikke længere gælde. Således vil bl.a. regler om partshøring, partsaktindsigt, begrundelse mv. efter forvaltningsloven samt oplysningspligt og indsigtsret efter databeskyttelsesreglerne finde anvendelse for deltagende grønlandske myndigheders videre behandling af oplysningerne.

Det foreslåede § 62 i, *stk. 7, 2. pkt.*, medfører, at de pågældende myndigheder f.eks. vil kunne videregive oplysninger i henhold til § 56, stk. 3, § 63, stk. 3 og § 69, stk. 3, i hvidvaskloven, på baggrund af en konkret vurdering i forhold til den enkelte modtager, hvis den afgivende myndighed har givet samtykke hertil.

Den afgivende myndigheds samtykke efter bestemmelsen er ikke underlagt særlige formkrav. Samtykke vil således bl.a. kunne meddeles mundtligt, f.eks. på et møde i regi af det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 62 i, stk. 1. De relevante myndigheder vil herefter kunne sikre den fornødne dokumentation af samtykket og dets omfang ved at gøre notat herom som led i deres respektive sagsbehandling.

Det følger af det foreslåede § 62 i, *stk. 7, 3. pkt.*, at oplysninger omfattet af tavshedspligten i det foreslåede § 62 i, stk. 5, efter samtykke fra den myndighed, der har afgivet oplysningerne, kan inddrages i virksomhedens eller personens indsats med at forebygge og bekæmpe hvidvask og

terrorfinansiering eller andre kriminalitetsområder fastsat i medfør af det foreslåede § 62 i, stk. 8.

De deltagende grønlandske virksomheder og personer kan herved benytte oplysningerne til inden for virksomhedens eller personens egen organisation at styrke indsatsen med at forebygge hvidvask og terrorfinansiering, herunder eksempelvis ved skærpede kundekendingsprocedurer og udvidet overvågning af kundens transaktioner.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2.3.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det fremgår endvidere af det foreslåede § 62 i, *stk. 8*, at justitsministeren kan fastsætte nærmere regler om, at det operative samarbejde kan behandle sager vedrørende andre kriminalitetsområder end hvidvask og terrorfinansiering, hvis kriminalitetsområdet er omfattet af National Enhed for Særlig Kriminalitets område, jf. § 62 h.

Bestemmelsen skal sikre, at det operative samarbejde, jf. det foreslåede § 62 i, stk. 1, også kan anvendes i andre sammenhænge, hvor det måtte vise sig at være relevant for forebyggelsen eller bekæmpelsen af kriminalitet, der henhører under National Enhed for Særlig Kriminalitets område.

Herudover forudsætter udnyttelse af bemyndigelsesbestemmelsen, at det drøftes med det relevante ressortministerium eller departement, om et kriminalitetsområde, som ministeriets myndigheder forventes at bidrage med oplysninger til, skal omfattes af det foreslåede § 62 i, stk. 8.

Der lægges op til en fleksibel ordning for det operative samarbejde, hvor deltagerkredsen kan variere fra møde til møde afhængig af emnet for drøftelsen. Det forudsættes således, at en given myndighed eller privat aktør ikke deltager i det operative samarbejde, hvis området ikke er af umiddelbar relevans for myndigheden eller den private aktør.

Det bemærkes i den forbindelse, at de private aktørers deltagelse i samarbejdet forudsætter, at det bærende element i kriminaliteten er relateret til en given transaktion.

Til § 2

Det foreslås, at loven træder i kraft den [...].